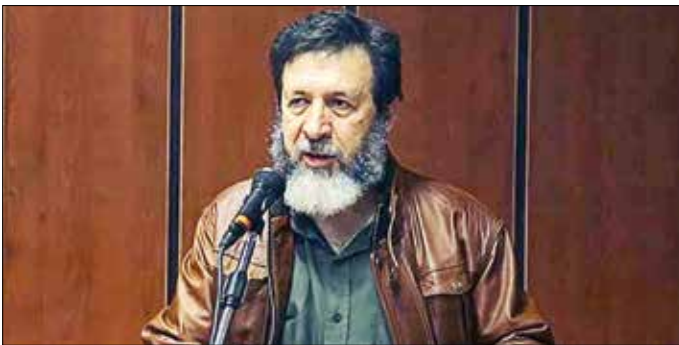

آنجا که عشق پایان نمی‌گیرد

روایت ابراهیم زاهدی مطلق از سال‌های فعالیتش در نشریه «کیهان بچه‌ها»

«کیهان بچه‌ها» فرصت وسیعی را در اختیار جوانان قرار داد تا استعداد و توانایی‌های خود را در حوزه نوشتن نشان دهند. به‌ویژه این‌که زنده‌یاد فردی تلاش کرد تا شرایطی در «کیهان بچه‌ها» فراهم شود و نویسندگان و شاعران تازه‌کار امکانی برای چاپ آثارشان داشته باشند. این نویسنده درباره این‌که رمز

ارزشمندی که در «کیهان بچه‌ها» انجام داد، به‌نوعی یک کرسی آزاداندیشی بنا کرده بود و هر نویسنده‌ای که مستعد و دست به قلم بود توانست در این محفل شرکت کند و به نوشتن داستان و شعر بپردازد. می‌توانم بگویم، به‌جز مصطفی رحماندوست، باقی نویسندگان اولین قدم‌های جدی خود را برای نویسنده شدن از «کیهان بچه‌ها» شروع کردند.

ابراهیم زاهدی مطلق، روزنامه‌نگار و یکی از نویسندگانی که در دهه ۶۰ در تحریریه «کیهان بچه‌ها» قلم می‌زد درباره این مجله می‌گوید: من برای اولین بار در سال ۱۳۴۹ خواننده کیهان بچه‌ها شدم. در آن سال‌ها باب بود که در مجلات، داستان‌های دنباله‌دار چاپ می‌شد و طرفداران زیادی داشت. من هم یکی از طرفداران پروپا قرص این داستان‌ها بودم. به‌خصوص داستان‌هایی که از جنس هزارویک شبی نوشته می‌شدند و مردم را به سمت خود جذب می‌کردند. «کیهان بچه‌ها» یکی از نشریاتی بود که توانست در کتابخوان کردن بچه‌های آن نسل نقش زیادی ایفا و در کنار آن، طیف وسیعی را به نوشتن داستان علاقه‌مند کند. حضور زنده‌یاد امیرحسین فردی در «کیهان بچه‌ها» در تأثیرگذاری این نشریه نقشی دوچندان داشت. او با فعالیت‌های

جعفر بدیعی اولین سردبیر

جعفر بدیعی اولین سردبیر کیهان بچه‌ها بود. در سال ۱۳۹۴ در یک خانواده فرهنگی در شیراز متولد شد. در اوایل دهه ۳۰ شمسی جعفر بدیعی فعالیت مطبوعاتی خود را با

انتشار مجله بازی برای بچه‌ها در تهران آغاز کرد. مجله بازی سه شماره منتشر شد ولی انتشار آن به علت مشکلات مالی متوقف شد. به دنبال آن بدیعی همکاری خود را با روزنامه کیهان آغاز کرد و در سرویس شهرستان‌ها مشغول به کار شد. در تابستان سال ۳۵ بدیعی پیشنهاد انتشار مجله‌ای برای کودکان و نوجوانان را به مصباح‌زاده مدیر وقت کیهان ارائه داد که با استقبال وی روبه‌رو شد. اولین شماره کیهان بچه‌ها در روز پنج‌شنبه ششم دی ماه ۱۳۳۵ منتشر شد.

همیشه در اوج محبوبیت

زنده‌یاد امیرحسین فردی، اولین سردبیر کیهان بچه‌ها پس از انقلاب بود. در سال ۱۳۶۱ اداره «کیهان بچه‌ها» به‌عهده او گذاشته شد. امیرحسین فردی البته نویسنده

عرصه ادبیات داستانی نیز بود. فردی در طول سال‌های فعالیتش در «کیهان بچه‌ها»، دلسوزانه، فعالیت‌های تأثیرگذاری برای ارتقاء این نشریه انجام داد. او یکی از پرقدتم‌ترین سردبیران کیهان بچه‌ها است، چراکه دوره تصدی او در این نشریه به‌یادماندنی، از دهه ۶۰ شروع شد و تا زمان درگذشت فردی؛ یعنی تا سال ۱۳۹۱ ادامه پیدا کرد. فردی در این ۳۱ سال که هم سردبیری و هم مدیرمسئولی «کیهان بچه‌ها» را بر عهده داشت، مؤسس و مدیر مسئول کیهان علمی، مدیریت مرکز آفرینش‌های ادبی حوزه هنری، عضویت در شورای داستان کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان، عضویت در شورای داستان بنیاد حفظ آثار و نشر ارزش‌های دفاع مقدس، مسئولیت جشنواره انتخاب کتاب سال شهید حبیب غنی‌پور، مسئولیت شورای ادبیات داستانی نیروی مقاومت بسیج و مدیریت کارگاه قصه و رمان حوزه هنری را بر عهده داشت.

سردبیر فعلی

سردبیر فعلی نشریه «کیهان بچه‌ها»، علی دانشور است. او در طول سال‌هایی که سردبیری این نشریه را به‌عهده داشته است، با حضور در رویدادهای ادبی که برای کودکان و نوجوانان برپا شده است، همواره به این مسئله اشاره داشته که در دوره فعلی، کتابخوانی رونق دارد و کودکان و نوجوانان، هم‌چنان به مطالعه نشریات علاقه‌مند هستند.

دوره طلایی

اسدالله شعبانی از خاطرات خود می‌گوید

این شاعر اضافه می‌کند: در آن زمان‌ها که از پس انقلاب، جنگ هم با موشک‌باران و... ناامنی و سوگواری را برای همگان، به‌ویژه بچه‌ها بوجود آورده بود، من کوشیدم شعرهای شاد و طنزآمیز برای بچه‌ها بگویم. حتی درباره جنگ هم ترانه‌های شاد می‌ساختم: بچه‌های جنوبی / سوار اسب چوبی / به شهرمان آمدند / دوان دوان آمدند / سوسک سیاه پر دار / کی بود کی بود؟ خبردار! دشمن ما کجا رفت / دود شد و بر هوا رفت / اتل متل توتوله / گل خویه یا گلوله؟ / در پایان بچه‌ها دسته جمعی

در این زمینه ندیده بودند. ضمن این‌که اغلب نویسندگان و شاعرانی که در آن سال‌ها در «کیهان بچه‌ها» حضور داشتند، بیشتر شهرستانی بودند و سعی می‌کردند تجربه‌های زندگی بومی خود را در آثارشان منعکس کنند. به‌همین خاطر اغلب آثار در آن سال‌ها، رنگ‌وبوی روستایی داشت. هنوز فرهنگ شهروندی به آن شکلی که باید نزد نویسندگان و شاعران شناخته شده، نبود. خاطرم هست در آن زمان شعری برای خردسالان گفته بودم به نام «پل هوایی» که نگاه شهری را به همراه داشت و بچه‌ها پسندیده بودند.

اسدالله شعبانی، از دیگر شاعران و نویسندگان حوزه ادبیات کودک و نوجوان است که سال‌ها در «کیهان بچه‌ها» حضوری مستمر داشت و به نگارش آثار متعددی پرداخت. او با اشاره به این‌که دوره‌ای که ما در «کیهان بچه‌ها» حضور داشتیم، دوره‌ی طلایی این نشریه بود می‌گوید: «کیهان بچه‌ها» نشریه‌ای بود که شمارگان بالایی داشت. به‌خصوص در سال‌هایی که زنده‌یاد عباس یمنی شریف سردبیری این مجله را به‌عهده داشت. در آن سال‌ها گروه‌های کوچکی از نویسندگان و شاعران در «کیهان بچه‌ها» پدید آمد و هرچه گذشت، این گروه بزرگ‌تر شد و بر تعداد اعضای آن اضافه شد. در آغاز، غیر از من، شکوه قاسم‌نیا، وحید نیکخواه آزاد، جعفر ابراهیمی، مصطفی رحماندوست و بیوک ملکی هم بودند. بعدها دوستان جوان دیگری به جمع ما پیوستند، مثل کاظم مزینانی، ناصر کشاور، افسانه شعبان‌زاد، افشین علا و... اعضای این گروه بیشتر به شکل سلیقه‌ای و براساس تجربه‌های خودشان به دنیای کودکان نگاه می‌کردند. آموزش آکادمیک خاصی